

**Є. О. ПИЛИПЕНКО**

Україна, Кривий Ріг, Криворізький навчально-науковий інститут  
Донецького державного університету внутрішніх справ

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРИТЯГНЕННЯ  
ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ  
ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНІ Ч. 1 СТ. 122-2 КУпАП**

Відповідно до ст. 35 Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, поліцейський може зупиняти транспортні засоби у разі: якщо водій порушив Правила дорожнього руху; якщо є очевидні ознаки, що свідчать про технічну несправність транспортного засобу; якщо є інформація, що свідчить про причетність водія або пасажирів транспортного засобу до вчинення дорожньо-транспортної пригоди, кримінального чи адміністративного правопорушення, або якщо є інформація, що свідчить про те, що транспортний засіб чи вантаж можуть бути об'єктом чи знаряддям учинення дорожньо-транспортної пригоди, кримінального чи адміністративного правопорушення; якщо транспортний засіб перебуває в розшуку; якщо необхідно здійснити опитування водія чи пасажирів про обставини вчинення дорожньо-транспортної пригоди, кримінального чи адміністративного правопорушення, свідками якого вони є або могли бути; якщо необхідно залучити водія транспортного засобу до надання допомоги іншим учасникам дорожнього руху або поліцейським або як свідка під час оформлення протоколів про адміністративні правопорушення чи матеріалів дорожньо-транспортних пригод; якщо уповноважений орган державної влади прийняв рішення про обмеження чи заборону руху; якщо спосіб закріплення вантажу на транспортному засобі створює небезпеку для інших учасників дорожнього руху; порушення порядку визначення і використання на транспортному засобі спеціальних світлових або звукових сигнальних пристроїв; якщо зупинка транспортного засобу, який зареєстрований в іншій країні, здійснюється з метою виявлення його передачі у володіння, користування або розпорядження особам, які не ввозили такий транспортний засіб на митну територію України або не поміщували в митний режим транзиту [1].

Поліцейський зобов'язаний зупиняти транспортні засоби у разі: якщо є інформація, що свідчить про порушення власником транспортного засобу митних правил, виявлені митними органами відповідно до Митного кодексу України, а саме: порушення строків тимчасового ввезення та (або) переміщення в митному режимі транзиту іншого транспортного засобу особистого користування, використання такого транспортного засобу для цілей підприємницької діяльності та (або) отримання доходів в Україні,

розкомплектування чи передачу у володіння, користування або розпорядження такого транспортного засобу особам, які не ввозили такий транспортний засіб на митну територію України або не поміщували в митний режим транзиту; якщо є інформація, що свідчить про те, що транспортний засіб, який зареєстрований в іншій країні, не зареєстрований в Україні у встановлені законодавством строки чи перебуває на території України з порушенням строків тимчасового ввезення та (або) переміщення в митному режимі транзиту, чи використовується для цілей підприємницької діяльності та (або) отримання доходів в Україні, чи переданий у володіння, користування або розпорядження особам, які не ввозили такий транспортний засіб на митну територію України або не поміщували в митний режим транзиту [1].

Невиконання водіями вимог поліцейського про зупинку транспортного засобу тягнучим адміністративну відповідальність за ч. 1 ст. 122-2 КУпАП. Санкція частини передбачає накладення штрафу в розмірі дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців [2].

Водієм, відповідно до Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306 (у редакції нормативно-правового акту від 01.11.2021), є особа, яка керує транспортним засобом і має посвідчення водія (посвідчення тракториста-машиніста, тимчасовий дозвіл на право керування транспортним засобом, тимчасовий талон на право керування транспортним засобом) відповідної категорії. Водієм також є особа, яка навчає керуванню транспортним засобом, перебуваючи безпосередньо в транспортному засобі [3].

Виходячи зі змісту ч. 1 ст. 122-2 КУпАП та визначення поняття «водій», виникає доречне питання: чи можна притягнути до адміністративної відповідальності за невиконання вимог поліцейського особу, яка керує транспортним засобом, не маючи при цьому посвідчення водія? На сьогодні, на жаль, ні. Притягнути особу, яка не має посвідчення водія, за правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 122-2 КУпАП не вбачається можливим, адже така особа, відповідно до чинного законодавства України, не визнається водієм. Більш того, навіть сам факт зупинення поліцейським транспортного засобу під керуванням такої особи також породжує питання щодо юридичного обґрунтування, адже відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 35 Закону України «Про Національну поліцію», поліцейський може зупиняти транспортний засіб лише у разі, якщо саме водій порушив Правила дорожнього руху [1].

Уникнути та врегулювати у подальшому такі проблемні питання щодо притягнення винної особи до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 122-2 КУпАП можна лише внесенням відповідних змін до визначення

поняття «водій», яким слід розуміти та визнавати будь-яку особу, яка керує транспортним засобом, а не тільки ту, що має посвідчення водія.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Про Національну поліцію [Електронний ресурс] : Закон України, 2 липня 2015 р., № 580-VIII. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n282>. – Дата доступу: 15.11.2021.

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс] : Закон України, 7 грудня 1984 р., № 8073-X. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#n998>. – Дата доступу: 15.11.2021.

3. Про Правила дорожнього руху [Електронний ресурс] : постанова Кабінету Міністрів України, 10 жовтня 2001 р., № 1306. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1306-2001-%D0%BF#n17>. – Дата доступу: 15.11.2021.

#### К содержанию

#### **М. М. ПРОКОПУК**

Беларусь, Брест, Брестский государственный университет  
имени А. С. Пушкина

#### **СТРУКТУРА И СОДЕРЖАНИЕ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСА ГРАЖДАН РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ**

В настоящее время гражданин Республики Беларусь является одним из основных субъектов административного права, т. е. его важным участником. Основополагающим источником прав, свобод и обязанностей гражданина в административно-правовой сфере является Конституция Республики Беларусь. В Кодексе Республики Беларусь об административных правонарушениях, законах, декретах и указах Президента, в постановлениях Правительства, актах министерств и иных органов отражается наиболее конкретное содержание административно-правовых отношений [1].

В соответствии с Конституцией Республики Беларусь и Законом «О гражданстве Республики Беларусь» административно-правовой статус гражданина является составной частью его общего статуса.

Административно-правовой статус гражданина – юридическое закрепление положения гражданина в обществе, совокупность его субъективных прав и обязанностей, гарантий, а также ответственность, которые закреплены административно-правовыми нормами. Исходя из данного определения, представим структуру административно-правового статуса гражданина:

- гражданство;
- правоспособность;
- дееспособность;